

РЕШЕНИЕ

№ 7335

гр. София, 04.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10126** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба адвокат - пълномощник на П. Т. М. оспорва Решение от 10.07.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 132^{PH} състав, постановено по НАХД № 2958/2024 г. С решението е потвърден Електронен фиш, серия К, № 7231733/22.03.2023 г., издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата, за повторно нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от същия закон – установена с автоматизирано техническо средство скорост на движение извън населено място 98 км./ч., след приспаднат толеранс от 3%, при разрешена скорост 80 км./ч., или превишение от 18 км./ч.

Въззивният съд е потвърдил електронния фиш, излагайки подробни мотиви за неоснователност на изложените в жалбата възражения

Касаторът не се явява и не е представляван. С касационната жалба се твърди неправилност и „необоснованост“ на въззивното съдебно решение, като са въведени нови възражения, несъдържащи се във въззивната жалба и свързани с: опорочаване процедурата, предвидена с Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за

използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от министъра на МВР – представеният „снимков материал“ няма идентификационен номер; няма протокол със снимка на разположението на автоматизираното техническо средство; процесният пътен знак не е поставен на предвиденото с проекта за организация на движението място.

Ответникът не е представляван. С писмен отговор от 22.10.2024 г. е заявил подробно становище за неоснователност на касационната жалба и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Установената е от състава на районния съд следната фактическа обстановка: на 22.03.2023 г. в 17, 58 ч. касаторът П. М. управлявал собствения си лек автомобил марка „Сеат“, модел „Л.“, с рег. [рег.номер на МПС] по Околовръстния път на [населено място], с посока на движение от[жк]към [населено място], със скорост от 98 км/ч. (след приспаднат толеранс от 3 %), превишавайки максимално допустимата скорост за извън населено място, въведена с пътен знак В- 26 от 80 км/ч. – нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДвП. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство - преносима мобилна система за видеоконтрол „С. М2“, № MD1192, като е направен снимков материал. П. М. вече бил санкциониран за същото по вид нарушение с ЕФ, Серия К, № 3634915 на ОДМВР - Х., влязъл в сила на 02.12.2022 г. Въз основа на тези данни, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 2 ЗДвП е издаден процесният ЕФ, серия К, № 7231733/22.03.2023 г., с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 100 лева.

Касационната жалба е неоснователна. Не са на лице касационни основания, по смисъла на чл. 348 НПК.

Въззивният съд е изяснил обективно, всестранно и изцяло релевантните за случая факти, като (противно на касаторовите твърдения) е обсъдил всичките му възражения и е изложил подробни мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност. Мотивите на въззивния съд съответстват на доказателствата и касационната инстанция изцяло ги споделя, като не намира причина да ги преповтаря, предвид чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК. От процесния електронен фиш, както и от писмените и веществени доказателства (фото – снимките, протокол) безспорно се установява: авторството на деянието, съответствието на административния акт с изискванията (условията), установени с чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДв.П и чл. 39, ал. 4 ЗАНН. Като е достигнал до същите изводи съставът на районния съд е постановил правилно решение. Касаторовите твърдения за

необоснованост са неоснователни. Необосноваността е една от формите на неправилност на съдебно решение (чл. 209, т. 3 АПК) и представлява най-общо нарушаване от Съда на „логическите или на общоизвестните опитни правила, при преценката на доказателствата или на доказателствените факти“. Т. за случая не се установява от настоящия касационен състав. С мотивите си въззивният съд е обсъдил подробно всички писмени и гласни доказателства, въз основа на изложените във въззивната жалба доводи, които са абстрактни и неконкретизирани. Съдът е извършил и дължимата проверка за законосъобразност на електронния фиш, на всички основания, по смисъла на чл. 63, ал. 3, ал. 4 ЗАНН, вр. чл. 146 АПК, като служебно е изискал (протокол на л. 55 от делото на СРС) писмени доказателства. По време на въззивното съдебно производство П. Т. М. не е проявил никаква процесуална активност. Такава е демонстрирана едва с касационната жалба, изготвена от адвокат Ц. М.. Анализът на приетите и проверени в хода на съдебното следствие писмени доказателства безспорно сочи, че на посочените дата и място именно П. Т. М. е управлявала процесния автомобил, а извършването от него на вмененото му с НП административно нарушение е доказано по несъмнен начин. Касационната съдебна инстанция не намира основания, по смисъла на чл. 222, ал. 2 АПК (съществено нарушение на съдопроизводствените правила; необходимост от установяване на факти, за които събирането на писмени доказателства не е достатъчно) и предвид забраната по чл. 220 АПК да отмени въззивното съдебно решение и да върне делото за ново разглеждане от районния съд.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.07.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 132^{-ри} състав, по НАХД № 2958/2024 г.

ОСЪЖДА П. Т. М. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: